

Schiță de decor de N. Savin pentru piesa „Învățătoarea”

— prin comic, farsă, giumbușlucuri — drama umană.

Am urmărit scenografia altor trei spectacole recente. La Teatrul Municipal, sala Filimon Sirbu, spectacolul cu piesa *Învățătoarea* de Brody Sándor (regia Ion Olteanu, decoruri N. Savin, costume Elvira Postolache) a dat prilej acestora din urmă, începători, să se manifeste în scenografie. Trebuie să spunem că încercarea nu ni se pare concludentă. Interiorul din casa cea mai răsărită a satului de pe moșia contelui Nagy a fost cu totul neexpresiv. Decorația peretelui din stînga, forma zidurilor, mobi-

lierul nu sugerau nimic din atmosfera respectivă, nu aveau acea culoare locală, care definește dintru început ambianța unei acțiuni. Și clasa școlii în care se petrece actul al doilea nu a avut nimic sugestiv, în afară de interesanta priveliște ce se observă prin fereastra din mijloc, aceasta just amplasată, priveliște care sugerează atmosfera apăsătoare și tristețea locului în care are atîtea de îndurat învățătoarea. Costumele, corecte, iar acela al tinărului Nagy, chiar pictural, adică expresiv pentru viziunea scenică.

Petru COMARNESCU

clar...

LOCUL PERSONAJELOR. — Trec cu repeziciune peste primele scene expositive, lamentabil realizate, cu o stingăcie și lipsă de spirit neadmise nici începătorilor și în care am regăsit cu surprindere și părere de rău și un tinăr talentat ca Arcadie Donoș... mă voi încumeta să zăbovesc ceva mai îndelung asupra eroului (din păcate apărut ca „principal” în spectacol) Izquierdo, căruia, ce-i drept, autorul i-a acordat numărul cel mai mare de replici dar nicidecum rolul de „vioara întâia” care rămîne lui Montserrat și propriului său proces de conștiință.

(M. Ghimpu, în *cronica la Montserrat* — Teatrul „C. Nottara”. „Steagul roșu”, București, nr. 929.)

...obscur

CE E RĂU, ȘI CE E BINE? — Cit despre Eugenia Marian, interpreta lui Gwendolen, vom spune doar că și-a însușit chipul și asemănarea eroinei.

(Ion Mărgineanu în *cronica la Bunbury* (Ce înseamnă să fii onest) — Teatrul Tineretului. „Steagul Roșu”, nr. 904.)

MAESTRUL LUAT PE SUS. — De la prima sa apariție în scenă și pînă la părăsirea ei, luat pe sus de arcașii lui Verde Impărat, maestrul V. Crețoiu e formidabil!

(Ion Steriopol în *cronica la Harap Alb* — Teatrul de Stat Pitești. „Secera și ciocanul”, nr. 900.)